

tueret gennem „Hovedstadens Kulimport“ og omvendt med Brænde og Briketter. Der var endvidere i hvert Fald i Begyndelsen et vist Fællesskab med Hensyn til Plads, Personale og Telefon. Aktieselskabet stod udenfor de bestaaende Organisationer indenfor Kulhandelen.

Uden nogen foregaaende Forhandling modtog Grosserer Abraham Andersen et den 12. Oktober 1929 dateret Brev fra „De samvirkende Kulhandlerforeninger“, hvori det hedder:

„I Henhold til vor Forenings Vedtægter kan vi ikke have Importører som Medlem af vor Forening Da De nu importerer Deres Varer selv og saaledes ikke længer opfylder vore Vedtægters Bestemmelser, maa vi desværre meddele Dem, at vi ikke længer kan betragte Dem som Medlem af vor Forening.“

Dette gav Anledning til nogen Brevveksling mellem Andersen og Kulhandlerforeningen, hvorunder Andersen hævdede, at han personlig og hans tidligere Firma, „Importkompagniet“, ikke var Importør af Kul og Koks — Importen af Brænde og Briketter blev der formentlig ikke lagt Vægt paa fra Kulhandlerforeningens Side —, hvorfor han for sit oprindelige Firmas Vedkommende krævede at blive betragtet som Medlem af Foreningen.

Foreningen fastholdt sit Standpunkt under Henvisning til hele hans Forhold til „Hovedstadens Kulimport A/S“ og udsendte vistnok en Gang i November 1929 et fortløbigt Cirkulære til Medlemmerne af Kulhandlerforeningen, hvori det hedder:

„Det bringes herved til Medlemmernes Kundskab, at Abraham Andersen, Eng- have Brygge, ikke er Medlem af vor Forening, hvilket bedes noteret.

Hovedbestyrelsen.“

Tiltalte har forklaret, at Brevet af 12. Oktober er udsendt i Henhold til en Vedtagelse paa et Bestyrelsesmøde, og at han har stemt for denne Bestyrelsesbeslutning. Da „Hovedstadens Kulimport“ var blevet stiftet, blev der optaget Forhandling mellem Kulhandlerforeningen og Foreningen af Kulimportører, idet det i en mellem disse to Foreninger oprettet Overenskomst af 1. Juni 1929 angaaende Priser med mere er aftalt, at saadanne Forhandlinger skal optages, hvis der etableres nye Importforretninger. Imellem de to Organisationer var der Enighed om, at det var det rimeligste, at Andersen ogsaa med sin oprindelige Forretning var Medlem af Importørforeningen, og dette Synspunkt blev tiltraadt af Bestyrelsen for Kulhandlerforeningen.

Efter Indholdet af Kulhandlerforeningens Love er det Foreningens Opgave at samle Kulhandlere, baade Detailhandlere og Grosserere, bl. a. for at varetage disses Interesser overfor Importørerne. Uanset at det ikke udtrykkeligt er fastsat, at Importører ikke kan være Medlemmer af Foreningen, findes Bestyrelsen efter Lovens Indhold dog at have haft saa megen Føje til at anse sig berettiget til at hævde, at en handlende, der som Abraham Andersen var traadt i nøje Forbindelse med et Importselskab, ikke længere opfylder Betingelserne for at være Medlem, saaledes at den af Bestyrelsen truffne Beslutning, der er meddelt Abraham Andersen i Brevet af 12. Oktober 1929, ikke kan antages at have tilsigtet paa uberettiget Maade at begrænse Andersens Ret til at være Medlem af Foreningen. Da derhos det udsendte Cirkulære har holdt sig indenfor Foreningens Medlemmer, og da den stedfundne Observation af Andersens Forretning ikke gaar ud over, hvad der maa anses for berettiget, vil Tiltalte være at frifinde.

Dom afsagt af Københavns Byrets 10. Afdeling Aar 1930, den 4. Februar, i Sag Nr. 250/1929.

Det Offentlige

mod

..... og *Gustav Pedersen*.

Ifølge Statsadvokatens Anklageskrift af 13. Januar 1930 tiltales
og *Gustav Pedersen*.